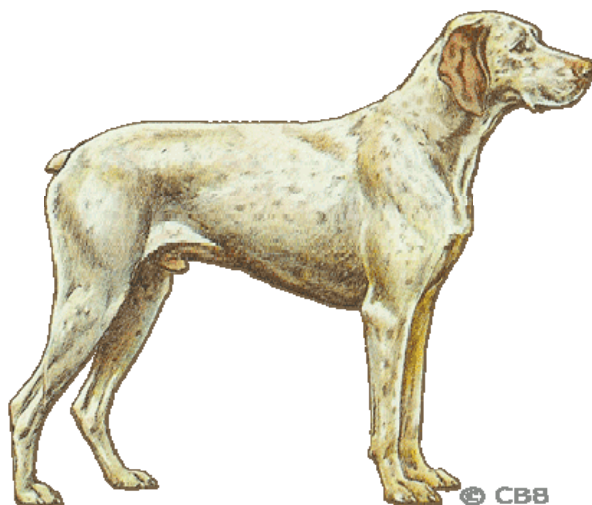

BOURBONSKÝ KRÁTKOSRSTÝ OHAŘ
(Braque du Bourbonnais)

Standard FCI č. 179/29.03.2006/F

Původ: Francie (provincie Bourbonsko)

Datum zveřejnění platného standardu: 21.02.2006

Klasifikace FCI: Skupina 7 stavěči (ohaři)
Sekce 1 ohaři kontinentální
S pracovní zkouškou;

Krátký výťah z historie: bourbonský ohař je znám již v roce 1598 (Historie přírody od Aldovrandiho – Národní knihovna). Předkové jej popisují jako milého společníka lovce, na první pohled odolného a zdravého. Jeho zbarvení má bílý základ a je celé jemně stříkané hnědou nebo plavou. Chovatelé od roku 1930 prosazovali zbarvení „odkvetlého šeríku“ a nezbytnost vrozeně krátkého prutu. Tato tvrdá selekce ohrozila samu existenci plemene. Od roku 1970 se skupina chovatelů začala zasazovat o přežití bourbonského ohaře. Současná situace nám dovoluje hledět do budoucnosti s nadějí.

Celkový vzhled: je to pes typu brakoida s krátkou srstí, kvadratického rámce, se silnou kostrou, kompaktního a svalnatého, středního formátu, jenž působí dojmem robustnosti a síly, aniž by však postrádal jistou eleganci. Feny mají siluetu jemnější a elegantnější.

Důležité proporce: délka těla je stejná nebo o málo větší, než je kohoutková výška. Hloubka hrudníku je stejná nebo o málo větší, než je polovina výšky v kohoutku. Délka čenichové partie je o málo menší, než je délka mozkovny.

Použití/Povaha: doma je mírný a oddaný. Při lovu mu jeho vášeň a lovecká inteligence umožňují snadno se adaptovat na různé typy terénů a různé druhy lovné zvěře. Hledá přirozeně s vysokým nosem a má schopnost přesného a jistého vystavování.

Hlava: pro plemeno je především typická její forma, které se říká „hruškovitá“. Není ani příliš lehká, ani hrubá, je v souladu s proporcemi těla.

Část mozková: mozkovna je ze všech stran oblá. Boční osy jsou zaoblené, jařmové oblouky jsou výrazné. Horní osy mozkovny a nosního hřbetu jsou paralelní, nebo jen mírně rozbíhavé směrem dopředu.

Stop je mírně vyznačen.

Část obličejová:

Nosní houba: je široká, s dobře otevřenými nozdrami. Někdy může přesahovat před přední linii pysků. Její zbarvení odpovídá odstínu srsti, bez známek depigmentace.

Čenichová partie: u základny je silná a široká, směrem k nosu se zeštíhluje a má tvar komolého kužele. U fen je o něco štíhlejší.

Nosní hřbet: je rovný nebo slabě klenutý.

Pysky: nejsou příliš tlusté, horní překrývá spodní, aniž by tvořil v koutku kapsu (není větrný koutek). Okraj pysků je dobře pigmentován.

Čelisti: silné, stejně dlouhé, s kompletním chrupem, mají nůžkový skus. Klešťový skus je tolerován.

Oči: velké, spíše kulaté, oříškové nebo tmavě jantarové, v souladu se zbarvením srsti. Pohled je živý, mírný a inteligentní. Okraje očních víček jsou dobře pigmentované.

Uši: jsou středně dlouhé, mohou dosahovat k hrdlu, nebo je mírně přesahovat. Jejich úpon je spíše široký, jsou zavěšeny v linii očí nebo mírně nad ní, což je ceněno. Přirozeně spadají podle lící, jsou ploché nebo mírně stočené.

Krk: není příliš dlouhý, je svalnatý, uvolněný, tvoří harmonickou jednotu s plecemi. Mírný lalok je tolerován.

Hřbet:

Horní linie: rovná, pevná. Kohoutek je výrazný.

Hřbet: pevný, svalnatý.

Bedra: krátká, široká a svalnatá, dobře spojená s hřbetem. Feny je mají poněkud delší, než psi.

Zád: je zaoblená, mírně šikmá, osvalená mohutným svalstvem.

Hrudník: široký, dlouhý a hluboký, dosahuje až k lokti nebo pod něj. Hrudní kost je dlouhá a dosahuje co nejvíce dozadu. Žebra jsou dosti klenutá. Linie břicha se pozvolna zvedá směrem k zádi, slabiny jsou ploché a málo vtažené.

Ocas: Někteří jedinci se rodí bezocasí. V opačném případě se ocas kupíruje hned u kořene. Je níže nasazen. V zemích, kde je kupírování prutu zakázáno zákonem a ten je ponechán v celé délce, musí být nesen pod úrovní hřbetní linie.

Končetiny:

Hrudní končetiny:

Celkový pohled: jsou velmi svalnaté. Při pohledu zepředu jsou rovné.

Plece: lopatková kost je šikmo uložená, dobře přiléhá k hrudnímu koši. Svalstvo je pevné a zřetelné.

Rámě: je spíše delší a svalnaté.

Lokty: jsou postaveny u těla, ale nejsou sevřené, nejsou ani vybočené, ani vbočené.

Předloktí: rovné, svalnaté, se silnými kostmi, aniž by však bylo hrubé.

Karpus: silný.

Metakarpus: velmi mírně šikmo postavený ve vztahu k předloktí.

Přední tlapky: postavené v ose těla, kulaté nebo lžícovité, polštářky jsou silné a odolné, prsty sevřené a klenuté, drápy silné.

Pánevní končetiny:

Celkový pohled: mají silné kosti a velmi vyvinuté, dobře viditelné svalstvo. Při pohledu zezadu jsou rovné a paralelně postavené.

Stehna: dlouhá, svalnatá, rovně postavená.

Kolena: silná, stehenní a holení kosti svírají korektní úhel.

Bérce: svalnaté, přibližně stejně dlouhé jako stehna.

Hlezna: rovně postavená, silná, správně zaúhlená.

Metatarsus: kolmý a silný, nevybočující.

Zadní tlapy: stejné jako přední.

Pohyb: krok střední amplitudy, při lovecké akci je typickým pohybem vytrvalý cval, pravidelný a pružný.

Kůže: pružná, není příliš jemná, bez kožních řas.

Zevnějšek:

Srst: jemná, hustá a krátká, na hřbetě je někdy poněkud tvrdší a delší. Na hlavě a na uších musí být kratší a jemnější.

Zbarvení: na bílém základě je jemné stříkání hnědou (*původní název: barva vinné sedliny*) anebo drobné tečkování plavou (*barva broskvového květu*) ve všech jejich variantách. Uši jsou obvykle tmavé, bíle stříkané. Směs bílé a barevné srsti, tvořící zbarvení tzv. "bělouše", je rovněž povolené. Barevné plotny na hlavě a také na těle jsou přípustné pouze v malém počtu a jen malých rozměrů.

Výška:

Kohoutková výška:	psi	51 – 57 cm
	feny	48 – 55 cm

Tolerance +/- 1 cm je přípustná.

Chyby: všechny odchylky od výše uvedeného textu musí být považovány za chyby a musí být penalizovány podle stupně jejich závažnosti.

Hlavní chyby v tělesné stavbě:

- dlouhý tělesný rámec
- uši příliš dlouhé, příliš stočené

Hrubé vady:

- celková tělesná stavba příliš hrubá, příliš jemná kostra. Těžkopádný jedinec.
- Hlava ve špatném poměru k celku.
- Čenichová partie špičatá a nepřírozená. Pysky příliš velké, tvořící hranatou mordou.
- Oči příliš světlé.
- Zbarvení s příliš rozsáhlými plotnami. Převládající tmavá barva na hlavě.
- Výška mimo hranice standardu (+- 2cm).

Vylučující vady:

- Jedinec agresivní nebo bázlivý
- Sbíhavost horních os mozkovny a nosního hřbetu směrem dopředu. Nosní hřbet výrazně klenutý.
- Předkus nebo podkus se ztrátou kontaktu řezáků.
- Křivý zubní oblouk (řezáků).
- Hrudní kost křivá (vpáčená dovnitř).
- Přítomnost paspárků nebo stopy po jejich odstranění.
- Každá stopa černé barvy (srst nebo nosní houba).
- Zbarvení čistě bílé. Každé jiné zbarvení, než je uvedené ve standardu.
- Výška mimo hranice standardu (+-3 cm).

Všichni psi, u kterých bude patrná porucha psychiky nebo chování, budou vyloučeni.

NB: Všichni psi musí mít obě normálně vyvinutá varlata kompletně sestouplá v šourku.